

“मीठे बच्चे- भविष्यमा उच्च घरानामा आउने आधार हो पढाइ, यस पढाइबाट नै तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्न सक्छौ।”

प्रश्न:- गोल्डन स्पून इन माउथ दुई प्रकारले प्राप्त हुन सक्छ, कसरी?

उत्तर:- १) भक्तिमा दान-पुण्य गर्नाले, २) ज्ञानमा पढाइबाट। भक्तिमा दान-पुण्य गरे भने राजा वा धनवानको पासमा जन्म लिन्छन् तर त्यो भयो हृदको। तिमीले ज्ञानमा पढाइद्वारा गोल्डन स्पून इन माउथ पाउँछौ। यो हो बेहदको कुरा। भक्तिमा पढाइद्वारा राजाई मिल्दैन। यहाँ जसले जति राम्रोसँग पढ्छ, त्यति उच्च पद पाउँछ।

ओम् शान्ति। प्यारा सिकिलधे बच्चाहरूलाई रुहानी बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, यसलाई भनिन्छ रुहानी ज्ञान। बाबा आएर सबै बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यो बाबाले विशेष आदेश गर्नुभएको छ। त्यसैले यसलाई मान्नुपर्छ नि। उच्च भन्दा उच्च बाबाको श्रीमत प्रख्यात छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा भएको छ- केवल शिवबाबालाई नै श्री श्री भन्न सकिन्छ। उहाँले नै श्री श्री बनाउनु हुन्छ, श्री मतलब श्रेष्ठ। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले थाहा भएको छ- यिनीहरूलाई बाबाले यस्तो बनाउनु भएको हो। हामीले अहिले नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौं। नयाँ दुनियाँको नाम हो नै स्वर्ग, अमरपुरी। महिमाको लागि नाम धेरै छन्। भन्छन् पनि स्वर्ग र नर्क। फलानो स्वर्गवासी भयो, त्यसको मतलब नर्कवासी थियो नि। तर मनुष्यमा यति बुद्धि छैन, स्वर्ग-नर्क, नयाँ दुनियाँ, पुरानो दुनियाँ केलाई भनिन्छ, केही पनि जानेका छैनन्। बाहिरको देखावटी कति छ। तिमी बच्चाहरूमा पनि थोरै छन् जसले सम्झन्छन्- वास्तवमा हामीलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ। हामी यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि आएका हौं। हामी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौं। पहिला-पहिला हामी गएर राजकुमार बन्छौं। यो पढाइ हो, जसरी इन्जिनियरिङ्ग आदि पढ्छन् भने बुद्धिमा हुन्छ- हामीले घर बनाउँछौं फेरि यो गर्नेछौं, हरेकलाई आ-आफ्नो कर्तव्य स्मृतिमा आउँछ। तिमी बच्चाहरूलाई गएर धेरै उच्च घरमा जन्म लिनु छ, यस पढाइद्वारा। जसले जति धेरै पढ्छ उसले त्यति नै उच्च घरमा जन्म लिन्छ। राजाको घरमा जन्म लिएर फेरि राजाई चलाउनु छ। गायन पनि छ- गोल्डन स्पून इन माउथ। एक त ज्ञानद्वारा यो गोल्डन स्पून इन माउथ मिल्न सक्छ। दोस्रो, यदि दान पुण्य राम्रोसँग गर्यौं भने पनि राजाको पासमा जन्म मिल्छ। त्यो भयो हृदको। यो हो बेहदको। हरेक कुरा राम्रोसँग बुझ। केही पनि बुझेनौं भने सोध्न सक्छौ। नोट गर- यो-यो कुरा बाबासँग सोध्नु छ। मुख्य हो नै बाबाको यादको कुरा। बाँकी कुनै संशय आदि छ भने त्यसलाई ठीक गरिदिन्छु। यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- जति भक्तिमार्गमा दान पुण्य गर्छन् त्यति धनीको घरमा जन्म लिन्छन्। कसैले कुनै खराब कर्म गर्छ भने फेरि त्यस्तै जन्म मिल्छ। कसै कसैको त यस्तो कर्मबन्धन हुन्छ, कुनै नसोध। यी सबै हुन् विगतका कर्मबन्धन। राजाहरू पनि कोही कोही यस्ता हुन्छन्, जसमा कर्मबन्धन धेरै कडा हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणलाई त कुनै बन्धन हुँदैन। त्यहाँ हुन्छ नै योगबलको रचना। जब योगबलद्वारा हामीले विश्वको राजाई लिन सक्छौं भने के बच्चा पैदा हुन सक्दैन! पहिला नै साक्षात्कार हुन्छ। त्यहाँ त यो सामान्य कुरा हुन्छ। खुसीमा बाजा बजिरहन्छन्। वृद्धबाट बच्चा बन्छन्। महात्मा भन्दा पनि बच्चाहरूलाई धेरै मान दिइन्छ किनकि ती महात्मा त फेरि पनि सारा जीवन पास गरेर ठूला भएका हुन्छन्। विकारलाई जानेका हुन्छन्। साना बच्चाहरूले जानेका हुँदैनन्, त्यसैले महात्मा भन्दा पनि उच्च भनिन्छ। त्यहाँ त सबै महात्माहरू हुन्छन्। कृष्णलाई पनि महात्मा भनिन्छ। उनी हुन् सच्चा महात्मा। सत्ययुगमा नै महान् आत्माहरू हुन्छन्। उनीहरूजस्तो यहाँ कोही हुन सक्दैन।

तिमी बच्चाहरूलाई भित्र धेरै खुसी हुनुपर्छ। अब हामीले नयाँ दुनियाँमा जन्म लिन्छौं। यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ। घर पुरानो भयो भने नयाँ घरमा जान पाइने कुराको खुसी हुन्छ नि। कति राम्रा-राम्रा माबेल आदिका घर बनाउँछन्। जैनीहरूसँग पैसा धेरै हुन्छ, उनीहरूले आफूलाई उच्च कुलका सम्झन्छन्। वास्तवमा यहाँ कुनै उच्च कुल त छैन। उच्च कुलमा विवाहको लागि घर खोज्छन्। त्यहाँ कुल आदिको कुरा हुँदैन। त्यहाँ त एउटै देवताहरूको कुल हुन्छ, अर्को कुनै हुँदैन। यसको लागि तिमीले संगममा अभ्यास गर्छौ- हामी एक बाबाका बच्चाहरू सबै आत्मा हौं। आत्मा हो पहिलो, पछि हुन्छ शरीर। दुनियाँमा सबै देह-अभिमानी हुन्छन्। तिमी अब देही-अभिमानी

बन्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै आफ्नो अवस्थालाई जमाउनु छ। बाबाका कति बच्चाहरू छन्, कति ठूलो गृहस्थ छ, कति ख्याल रहन्छ। यिनले पनि मेहनत गर्नुपर्छ। म कुनै संन्यासी होइन। बाबाले यिनमा प्रवेश गर्नुभएको छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरको चित्र पनि छ नि। ब्रह्मा हुन् सबैभन्दा उच्च। त्यसैले उनलाई छोडेर बाबा कसमा आउनु हुन्छ र! ब्रह्मा कुनै नयाँ पैदा हुँदैनन्। देखेका छौं नि- यिनलाई कसरी आफ्नो बनाउँछु। तिमी कसरी ब्राह्मण बन्छौ। यी कुरालाई तिमीले नै जान्दछौ, अरुले के जान्नु। यी त जौहरी थिए, यिनलाई तिमीले ब्रह्मा भन्छौ! उनीहरूलाई के थाहा- यति धेरै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू कसरी पैदा हुन्छन्? एक-एक कुरामा कति सम्झाउनु पर्छ। यी धेरै गहन कुरा हुन् नि। यी ब्रह्मा व्यक्त, उनी अव्यक्त। यी पवित्र बनेर फेरि अव्यक्त भएर जान्छन्। यिनले भन्छन्- म अहिले पवित्र छैन। यस्तै पवित्र बनिरहेको छु। प्रजापिता त यहाँ हुनुपर्छ नि। नत्र कहाँबाट आउने? बाबाले स्वयं सम्झाउनु हुन्छ- म पतित शरीरमा आउँछु, अवश्य यिनलाई नै प्रजापिता भनिन्छ। सूक्ष्मवतनमा भनिदैन। त्यहाँ प्रजा के गर्ने? यी स्वतन्त्र पवित्र बन्छन्। जसरी यिनले पुरुषार्थ गर्छन् त्यस्तै तिमी पनि पुरुषार्थ गरेर स्वतन्त्र पवित्र बनेर जान्छौ। विश्वको मालिक बन्छौ नि। स्वर्ग अलग, नर्क अलग छ। अहिले त कति टुक्रा टुक्रा भएको छ। ५ हजार वर्ष पहिलाको कुरा हो, जब यिनको राज्य थियो। उनीहरूले फेरि लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। यी कुरा पनि उनीहरूले नै बुझ्छन् जसले कल्प पहिला बुझेका होलान्। तिमीले देख्छौ यहाँ मुसलमान, पारसी आदि सबै आउँछन्। स्वयं मुसलमानले फेरि हिन्दुहरूलाई ज्ञान दिइरहेका छन्। आश्चर्य छ नि। मानौं कुनै सिक्ख धर्मका हुन्, उनीहरूले पनि बसेर राजयोग सिकाउँछन्। जो परिवर्तन भएका छन् फेरि ट्रान्सफर भएर देवता कुलमा आउँछन्। कलमी लाग्छ। तिमी पासमा क्रिश्चियन, पारसी पनि आउँछन्, बौद्धी पनि आउने छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- जब समय समीप आउँछ तब चारैतिरबाट हाम्रो नाम निस्कन्छ। तिमीहरू सबैले एउटै भाषण गर्यौ भने तिमी पासमा धेरै आउने छन्। सबैलाई स्मृति आउँछ- हाम्रो सच्चा धर्म यो हो। जो हाम्रो धर्मका हुन् उनीहरू सबै आउनु त सही हो नि! लाखौं वर्षको कुरा होइन। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- तिमी हिजो देवता थियौ, अहिले फेरि देवता बन्नको लागि बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ।

तिमी सच्चा-सच्चा पाण्डव हौ, पाण्डव अर्थात् पण्डा। उनीहरू हुन् जिस्मानी पण्डा। तिमी ब्राह्मणहरू हौ रूहानी पण्डा। तिमीले अहिले बेहदका बाबासँग पढिरहेका छौ। यो नशा तिमीलाई धेरै हुनुपर्छ। हामी बाबाको पासमा जान्छौं, जसबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। उहाँ हाम्रो बाबा, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, यसमा कुनै टेबल-कुर्सी आदिको आवश्यकता छैन। यो तिमीले लेख्छौ- त्यो पनि पुरुषार्थको लागि। वास्तवमा यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो। शिवबाबाले तिमीलाई पत्र लेख्नको लागि पेन्सिल आदि लिनुहुन्छ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- शिवबाबाका राता अक्षरले लेखेका पत्र आएका छन्। बाबा लेख्नुहुन्छ- रूहानी बच्चा। बच्चाहरूले पनि सम्झन्छन्- रूहानी बाबा। उहाँ धेरै उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ, उहाँको मतमी चल्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो। यो आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिनेवाला हो। त्यसै भूतको वशमा नआऊ। पवित्र बन। बोलाउँछन् पनि- हे पतित-पावन। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले धेरै तागत मिल्छ, राज्य गर्ने। जसलाई कसैले विजय पाउन सक्दैन। तिमी कति सुखी बन्छौ। त्यसैले यस पढाइमा कति ध्यान दिनुपर्छ। हामीलाई बादशाही मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी केबाट के बनिरहेका छौ। भगवानुवाच छ नि। म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु, राजाहरूको राजा बनाउँछु। भगवान कसलाई भनिन्छ, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। आत्माले पुकार्छ- ओ बाबा! त्यसैले थाहा हुनुपर्छ नि- उहाँ कहिले र कसरी आउनु हुन्छ? मनुष्यले नै त ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्य, अवधि आदिलाई जान्नेका हुन्छन् नि। जानेपछि तिमी देवता बन्छौ। ज्ञान हो नै सद्गतिको लागि। अहिले हो कलियुगको अन्त्य। सबै दुर्गतिमा छन्। सत्ययुगमा हुन्छ सद्गति। अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ, सर्वको सद्गति गर्न। सबैलाई जगाउन आउनु भएको छ। कुनै स्मशानघाट कहाँ हो र! घोर अन्धकारमा परेका छन्, उनीहरूलाई जगाउन आउनु हुन्छ। जो बच्चा घोर निद्राबाट जाग्छन् उनीहरूभित्र खुसी धेरै हुन्छ। म शिवबाबाको बच्चा हुँ, कुनै प्रकारको फिक्र हुँदैन। बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। रुने कुरै छैन। यो हो रुने दुनियाँ। त्यो हो हर्षित रहने दुनियाँ। उनीहरूका चित्र हेर कस्ता शोभायमान हुँसुखे बनाउँछन्। त्यो चेहरा त यहाँ निकाल्न सकिँदैन। बुद्धिद्वारा सम्झन्छन्- यस्तै चेहरा देखिनमा आउँछ। तिमी प्यारा बच्चाहरूलाई अहिले स्मृति आएको छ- भविष्यमा हामी अमरपुरीका राजकुमार बन्छौं। यस मृत्युलोकलाई, यस पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ। गृह युद्धमा पनि एक अर्कोलाई कसरी मार्छन्, कसलाई मार्दैछौं त्यो पनि थाहा हुँदैन। हाहाकारपछि जयजयकार हुनु छ। तिमी विजय हुन्छ, बाँकी सबै विनाश भएर जान्छन्। रुद्रको मालामा आएर फेरि विष्णुको मालामा जान्छन्। अहिले तिमीले पुरुषार्थ गर्छौ- आफ्नो घर जानको लागि। भक्ति कति फैलिएको छ। जसरी वृक्षका अनेक पात हुन्छन् त्यस्तै भक्तिको फैलावट

छ। बीज हो ज्ञान। बीज कति सानो हुन्छ। बीज हुनुहुन्छ बाबा, यस वृक्षको स्थापना, पालना र विनाश कसरी हुन्छ, यो तिमीले जानेका छौ। यो विविध धर्मको उल्टो वृक्ष हो। दुनियाँमा एक जनाले पनि जान्दैन। अहिले बच्चाहरूले धेरै मेहनत गर्नु छ— बाबाको याद गर्ने, तब विकर्म विनाश हुन्छ। ती गीता सुनाउनेले पनि भन्छन्— मनमनाभव। सबै देहको धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। मनुष्यले यसको अर्थ कहाँ बुझ्छन् र। त्यो हो नै भक्तिमार्ग। यो हो ज्ञानमार्ग। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। फिक्र गर्ने कुनै कुरा छैन। जसले थोरै ज्ञान सुन्यो भने पनि ऊ प्रजामा आउँछ। ज्ञानको विनाश हुँदैन। बाँकी जसले यथार्थ जानेर पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले नै उच्च पद पाउँछन्। यो समझ बुद्धिमा छ नि। हामी राजकुमार बन्छौं नयाँ दुनियाँमा। विद्यार्थीले परीक्षा पास गर्यो भने उसलाई कति खुसी हुन्छ। तिमीलाई त हजार भन्दा धेरै अतीन्द्रिय सुख हुनुपर्छ। हामी सारा विश्वको मालिक बन्छौं। कुनै पनि कुरामा कहिल्यै रुष्ट हुनु हुँदैन। ब्राह्मणीसँग कुरा मिलेन भने बाबासँग पनि रुष्ट। अरे तिमी बाबासँग बुद्धिको योग लगाऊ न। उहाँलाई त प्रेमसँग याद गर। बाबा, म हजुरलाई नै याद गर्दै गर्दै घर आउँछु। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कुनै पनि कुराको फिक्र गर्नु छैन, सदा हर्षित रहनु छ। स्मृति रहोस्— हामी शिवबाबाका सन्तान हौं, बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन।

२) आफ्नो अवस्थालाई एकरस बनाउनको लागि देही-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। यस पुरानो घरबाट ममत्व निकालिदिनु छ।

वरदान:- बन्धनहरूको पिंजडालाई तोडेर जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव गर्ने सच्चा ट्रस्टी भव शरीरको वा सम्बन्धको बन्धन नै पिंजडा हो। जिम्मेवारी पनि केवल निमित्त बनेर निर्वाह गर्नु छ, लगावले होइन तब भनिन्छ निर्बन्धन। जो ट्रस्टी बनेर चल्छ उही निर्बन्धन हो। यदि कुनै पनि मेरोपन छ भने ऊ पिंजडामा बन्द छ। अहिले पिंजडाको मैनाबाट फरिश्ता बनेका छौ, त्यसैले कहीं कतै अलिकति पनि बन्धन नहोस्। मनको बन्धन पनि नहोस्। के गरूँ, कसरी गरूँ, चाहन्छु तर हुँदैन— यो पनि मनको बन्धन हो। जब मरजीवा बन्यौ भने सबै प्रकारका बन्धन समाप्त, सदा जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव भइरहोस्।

स्लोगन:- संकल्पलाई बचायौ भने समय, बोली सबै स्वतः बच्ने छ।